

РЕШЕНИЕ

№ 3509

гр. София, 27.05.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 20.05.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **3357** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.226 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр.чл.26, ал.10 от Закона за пътищата /ЗП/.

С Решение №3524/28.05.2018 г., постановено по адм.дело №8613/2017 г. по описа на Административен съд-София-град, АССГ, II о., 35-ти състав отхвърля жалбата на [фирма], [населено място] срещу писмо изх. № 53-00-4563 / 26.06.2017 г. на Председателя на управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура", обективизиращо отказ за преиздаване на Разрешение за специално ползване на пътищата чрез експлоатация на рекламнo съоръжение № 589 от 07.10.2003 г.

По реда на инстанционния касационен контрол, с Решение №4508/27.03.2019 г., постановено по адм.дело №8347/2017 г. по описа на върховния административен съд, ВАС, VII о. обезсилва първоинстанционното решение и връща делото за ново разглеждане на друг състав на АССГ. Дадените задължителни указания по прилагането на процесуалния закон /чл.224 от АПК/ са, че при първоначалното разглеждане на делото АССГ неправилно е определил индивидуалния административен акт, предмет на оспорване, респ. съдебното производство е проведено при участието на ненадлежен ответник. С Решение по т.2.10 по Протокол №16631/17 г. от 26.06.2017 г. на УС на АПИ е постановен отказ за преиздаване на разрешение за специално ползване на пътищата чрез експлоатация на рекламнo съоръжение находящо се на автомагистрала Х. при км. 380+870-дясно и именно това е актът, предмет на оспорване.

При новото разглеждане на делото жалбоподателят [фирма] не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Ответникът-УС на АПИ, чрез процесуалния си представител-юрисконсулт Г. моли за отхвърлянето на жалбата, както и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не взема участие в производството по делото и не дава заключение за законосъобразността на акта.

Административен съд-София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното:

Оспореният акт-Решение по т.2.10 по Протокол №16631/17 г. от 26.06.2017 г. на УС на АПИ, е издаден от компетентен орган. Съгласно нормата на чл.26, ал.3 от ЗП, разрешенията по ал.2 - да се изграждат и експлоатират рекламни съоръжения в обхвата на пътя и ограничителната строителна линия /т.1, б. „б“ и б. „в“/ се издават от управителния съвет на агенцията или от упълномощено от управителния съвет длъжностно лице от агенцията - за републиканските пътища, и от кметовете на съответните общини - за общинските пътища. Не е спорно между страните, че процесното РС се намира в обхвата на автомагистрала - път № АМ2 / X./, км.421+320 дясно / по разрешение за СПП на км.419+200 дясно/ и е на разстояние по-малко от 1500 м. от пътен възел при км.422+267 – където е пътен възел Летище. път I-1, който е първокласен път от републиканската пътна мрежа. Следователно компетентен орган за издаване, респективно отказ за издаване на разрешение за изграждане и експлоатиране на рекламното съоръжение, е УС на АПИ или упълномощено от него длъжностно лице. Съгласно разпоредбата на чл.21а, ал.2 от ЗП управителният съвет на агенцията се състои от трима членове. Със Заповед на министъра на регионалното развитие и благоустройство №РД-00-14-1829/07.10.2009 г. са утвърдени Правила за работата на УС на АПИ. Съгласно чл.16 от Правилата, УС взема решение с мнозинство най-малко 2 гласа, а чл.10 допуска вземането на решения да става и неприсъствено, с изключение на решенията по чл.21в, ал.1 от ЗП, каквото процесното решение не е.

Съгласно чл.20, ал.4 от Правилата, протоколите се подписват от всички присъстващи, а при обективна невъзможност на някой от членовете – подписва се от двама то членовете на УС. Представеният Протокол от заседание на УС на АПИ е подписан от председателя Д. А. и С. Г., член на УС. Представено е доказателство за обективна невъзможност на третия член на УС да присъства на заседанието и да подпише протокола - Заповед №РД-02-17-2060/16.06.2017г. на главния секретар на АПИ, с която се разрешава на В. В. Д., член на УС на АПИ, ползване на редовен платен годишен отпуск за времето от 23.06.2017г. до 27.06.2017г., през което време да се замества от С. Г.. Предвид горното, съдът приема, че оспореното решение е издадено от компетентен административен орган, при спазване на изискванията за кворум и мнозинство.

В отказа са посочени мотивите за постановяването му, а именно: рекламното съоръжение не отговаря на изискванията на чл. 15, ал.1, т.2 НСПП за поставянето му и по-конкретно, че съоръжението, което се намира в обхвата на автомагистрала - път №

АМ2 / Х./, км.421+320 дясно / по разрешение за СПП на км.419+200 дясно/ е на разстояние по-малко от 1500 м. от пътен възел при км.422+267 – където е пътен възел Летище.

Не са налице основания за отмяна / обявяване на нищожност на акта на основанията по чл.146, т.1 и т.2 от АПК.

Видно от приетите по делото писмени доказателства, жалбоподателят е инициирал производството по преиздаване на разрешението, поради което и за началото на производството не се налага изрично уведомяване. С подаването на заявлението за пререгистрация, следва да се представят и необходимите доказателства, поради което в случай, че не се налага представянето на допълнително доказателства, то няма и причина да се дава възможност на заявителя да представя такива.

При издаване на отказа не са допуснати и нарушения на административно-производствените правила, които да бъдат определени като съществени и които да мотивират неговата отмяна. Нарушението на процесуалните правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

По отношение на издаването на разрешение за специално ползване на пътищата чрез експлоатация на РС е предвидена специална процедура в Закона за пътищата /ЗП/ и в НСПП, която в настоящия случай е спазена от страна на органа. Органът се е произнесъл в предвидения за това срок /чл. 26, ал.3 ЗП/. Не са нарушени правата на притежателя на разрешението, отказът е съобщен по надлежния ред и управителят на дружеството е реализирал правото си на обжалване.

Предвид изложеното, съдът намира, че оспорения отказ е постановен в съответствие с процесуалните правила за това и не а налице основания за отмяната му по чл.146,т.3 от АПК.

Актът издаден и в съответствие с материалния закон и целта на закона, и не са налице основания за отмяната му на основанията по чл.146,т.4 и т.5 от АПК.

По смисъла на § 1, т. 8 от ДР на Закона за пътищата /ЗП/ изграждането и експлоатацията на рекламните съоръжения са дейности, представляващи специално ползване на пътищата. Съгласно разпоредбата на чл. 18, ал. 1 ЗП, специалното ползване на пътищата се осъществява с разрешение на собственика или на администрацията, управляваща пътя и се извършва при условия и по ред, определени с наредба на Министерския съвет - ал. 5. С НСПП - чл. 13 - 17 е въведен разрешителен режим за изграждане и експлоатация на рекламни съоръжения. Съгласно чл. 26, ал. 7, т. 2 ЗП разрешенията се издават при спазване на изискванията на Закона за движение по пътищата, Закона за пътищата, подзаконовите нормативни актове по неговото прилагане и нормите за проектиране на пътища.

В чл. 15 от НСПП са определени изискванията, при които е допустимо изграждането на рекламни съоръжения. Специалното ползване на пътищата чрез експлоатация на рекламно съоръжение е правнорегламентирана дейност под разрешителен режим, осъществявана при нормативно определени условия, за която законодателят, изхождайки от интересите на обществото и спецификата на дейността, е предвидил определени технически изисквания, на които трябва да отговаря съоръжението, за да бъде издадено разрешение за неговото ползване. Лицето, получило разрешение по чл. 18, ал. 1 ЗП е задължено при експлоатацията на рекламното съоръжение да изпълнява регламентирани условия с предимно технически характер за осигуряване на безопасността на пътищата при конструирането и ползването на тези съоръжения,

както и да заплаща дължимите такси.

Към датата на издаване на Разрешение за специално ползване на пътищата чрез експлоатация на рекламнo съоръжение № 589 от 07.10.2003 г. не е бил предвиден срок на валидност на разрешението.

Към настоящия момент обаче, с разпоредбата на чл. 16, ал.4 НСПП, обн. в ДВ, бр. 1 от 2013 г., в сила от 04.01.2013 г. е предвидено, че срокът на валидност на издаденото разрешително е 10 години.

С чл. 17б, обн. в ДВ, бр. 90 от 2016 г., в сила от 15.11.2016 г. е предвиден и срок за подаване на заявление за преиздаване на разрешението, а именно не по-рано от 3 месеца и не по-късно от 7 дни преди изтичането на срока на разрешението за експлоатация на рекламнo съоръжение, собственикът на рекламното съоръжение има право да поиска преиздаване на разрешението. За целта собственикът на рекламното съоръжение подава искане пред компетентния орган по чл. 5 НСПП.

От събраните по делото доказателства, съдът приема, че заявлението за пререгистрация на процесното разрешение е подадено в предвидения за това срок, съгласно чл. 17б НСПП.

Тъй като разпоредбата на чл. 17б, ал.1 НСПП, която регламентира сроковете за подаване на заявление за преиздаване на разрешението за експлоатация на рекламнo съоръжение, е обнародвана в бр. 90 на ДВ от 2016 г. и е в сила от 15.11.2016 г., приложение намира § 3 ПЗР на НСПП, според който заинтересуваните лица, които към датата на влизане в сила на наредбата извършват специално ползване на пътищата по смисъла на § 1, т. 8 от ДР на ЗП, са длъжни в тримесечен срок от тази дата да направят искане до администрацията, управляваща пътя, за издаване на необходимото разрешение за специално ползване на пътищата.

Според § 24 ПЗР към постановление № 350 от 02.12.2012 г. за изменение и допълнение на НСПП, приета с постановление № 179 на МС от 2001 г. издадените преди влизането в сила на постановлението разрешения за специално ползване на пътищата чрез експлоатация на рекламни съоръжения остават валидни за срока по § 5 от ПЗР на ЗИД на Закона за пътищата /ДВ, бр. 47 от 2012 г./. А съгласно § 5 издадените до влизането в сила на този закон безсрочни разрешения за експлоатация на рекламни съоръжения остават валидни за срок до 5 години от датата на влизане в сила на ЗИД на Закона за пътищата, обн. ДВ. бр.47 от 22.06.2012 г.

От събраните доказателства се установява, че първоначалното разрешение за експлоатация на рекламнo съоръжение е безсрочно, издадено през 2003 г., поради което към 22.06.2017 г., притежателят на разрешението е следвало да подаде заявление за преиздаване.

Това е изпълнено с подаване молба вх.№ 53-00-430 / 16.04.2017 г., като по този начин е спазена разпоредбата на чл. 17б НСПП за подаване на заявлението за преиздаване в срок.

Съгласно чл.17б, ал.2 от НСПП, Разрешението за експлоатация се преиздава за нов 10-годишен период, когато са спазени условията на чл. 15 и след заплащане на всички дължими такси за специално ползване чрез експлоатация на съоръжението.

В посочената като неспазена в случая разпоредба на чл.15, ал.1, т.2 от НСПП е предвидено, че разрешение за изграждане на рекламни съоръжения се издава, когато рекламното съоръжение в обхвата на пътя отстои не по-малко от 1500 м. от пътни възли - за автомагистралите и скоростните пътища, и 500 м. от пътни възли и кръстовища - за останалите пътища.

Във връзка с подаденото искане за преиздаване на разрешението за експлоатация на рекламното съоръжение е извършена на място проверка от служители на ответника, териториалното му подразделение, на която било установено, че макар да е имало издадено вече разрешително, то същото не отговаря на посоченото изискване за отстояние на рекламното съоръжение, намиращо се на автомагистрала от пътен възел, а именно не по-малко от 1500 м., тъй като рекламното съоръжение е разположено на автомагистрала - път № АМ2 / Х./, км.421+320 дясно, а пътен възел Летище е на км.422+267.

Констатациите от проверката са обективирани в Констативен протокол № 44 / 11.05.2017 г. от проверка на място, приет като доказателство по делото и неоспорен от нито една от страните по предвидения процесуален ред.

Тази констатация е възприета и от органа, който е постановил своя отказ за преиздаване – неспазване на изискването на чл. 15, ал.1, т.2, във връзка с чл.17б, ал.2 от НСПП.

С молба, докладвана в о.з. на 01.11.2017 г., управителят на дружеството изрично е отказал изслушването на експертиза, която да установява местоположението на рекламното съоръжение, съответно наличието на отстояние от 1500 км. от пътен възел.

Не може да се възприеме тезата на жалбоподателя, че след като към 2003 г. рекламното съоръжение е отговаряло на техническите изисквания, то и към настоящия момент трябва да отговаря. Това е така, тъй като в пътната обстановка в страна протичат промени, като се създават нови пътища, преправят се стари, създават се нови кръстовища, пътни възли и т.н. От значение за преиздаване на разрешението е именно състоянието на пътната обстановка към настоящия момент с оглед разпоредбата на чл. 17б, ал.2 НСПП, която предвижда, че разрешението се преиздава, ако именно към момента на преиздаването са налице условията на чл. 15 НСПП. Т.е. следва отново да се извърши проверка за наличие на предпоставките в посочената разпоредба за издаване на разрешение за експлоатация на рекламното съоръжение.

В случая рекламното съоръжение, намиращо се на автомагистрала - път № АМ2 / Х./, с оглед действителното си местоположение се намира на км.421+320 дясно, съответно е на разстояние от по-малко от 1500 м. от настоящия пътен възел Летище, който е на км.422+267.

Разписаните в чл.15 от НСПП ограничения са свързани с ограничаване на риска от настъпване на пътно-транспортни произшествия, т.е. в обществен интерес, в този смисъл и разпоредбата на чл.17б, ал.2 от НСПП разрешава преиздаване на съществуващо разрешение само, в случай, че са спазени изискванията на чл.15 от Наредбата.

По изложените доводи съдът приема, че процесният отказ е законосъобразен административен акт и не са налице сочените основания за неговата отмяна.

При този изход на спора и на основание на чл.226, ал.3 от АПК, на ответника се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение за всички инстанции дотук общо в размер на 400 лева / 200 лв. за първото разглеждане на делото от АССГ и по 100 лева за касационното производство и производството при новото разглеждане на делото, определен съгласно чл. 78, ал.8 от ГПК във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2 и чл. 173, ал.2, вр.чл.226, ал.1 от АПК,

СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], [населено място] срещу Решение по т.2.10 по Протокол №16631/17 г. от 26.06.2017 г. на управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“ за отказ за преиздаване на Разрешение за специално ползване на пътищата чрез експлоатация на рекламno съоръжение № 589 от 07.10.2003 г.

ОСЪЖДА [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], да заплати на Агенция "Пътна инфраструктура", разноси по делото- юрисконсултско възнаграждение в размер на 400 /четиристотин/ лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба, подадена чрез АССГ, пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него.

СЪДИЯ: